

Παγίδα στήνουν με το όνομα οι Αμερικανοί

Δημοσιεύτηκε στις Τρίτη, 15 Δεκεμβρίου 2009 18:07 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

 Share 74 Tweet 8 Email 0 Share 115

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο **Αξιολόγηση**

Είναι καιρός να «τελειώνετε με την ονοματολογία» λένε με κάθε ευκαιρία Αμερικανοί αξιωματούχοι, οι οποίοι χωρίς να εξετάζουν, πλέον, τις επί μέρους επιπτώσεις των μεθοδεύσεών τους, περιορίζονται σε ασφυκτικές υπομνήσεις για τη σημασία της ένταξης της γειτονίας στους ευρωπαϊκούς θεσμούς και με τον «τρόπο» τους συμβάλλουν στο «σκάμμο του λάκκου» της Ελλάδας.

Ο Γ. Παπανδρέου με τον Νίμιτς (πάνω) και τον Γκρούεφσκι. Ο πρώτος συμμετέχει στην «παγίδα» ενώ ο δεύτερος είναι ευχαριστημένος και μόνο με την κατάργηση της βίζας για τους Σκοπιανούς Έτσι, «κοουτσάρουν» τους Σκοπιανούς στην «αναγκαιότητα» επίδειξης καλής γειτονίας έναντι της Ελλάδος, συνιστούν την άμεση υιοθέτηση της ονομασίας «Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας» με τις «διευκρινίσεις» για το «erga omnes» να αφήνονται για αργότερα, και παραπέμπουν στον ΟΗΕ για τη διευθέτηση του ονόματος της εθνότητας και της γλώσσας.

Το κλίμα των πιέσεων, άμεσα ή έμμεσα μέσω Νίμιτς, του μεσολαβητή του ΟΗΕ, θυμίζει εν γένει την προ του Βουκουρεστίου περίοδο, κατά την οποία οι Αμερικανοί, απορροφημένοι στα προβλήματά τους και συνηθισμένοι στις συνεχείς ελληνικές φωνασκίες, πιστεύουν ότι η επί 10ετία «δεδομένη» Ελλάδα δεν θα αντιδρούσε στις αμερικανικές μεθοδεύσεις προς χάριν επίδειξης... «συμμαχικού πνεύματος».

Με τα σημερινά δεδομένα, είναι ενδιαφέρον ότι αξιωματούχοι της Ουάσιγκτον ανακυκλώνουν και ωραιοποιούν... «αθώες συστάσεις» του παρελθόντος, λέγεται εγκύρως, και με τον ερχομό της νέας ελληνικής κυβέρνησης έχουν δολίως εντείνει τις προσπάθειες να δημιουργήσουν φρέσκες εντυπώσεις, πως οι δύο πλευρές «βρίσκονται πολύ κοντά» σε συμφωνία, και έτσι, διά της κεκτημένης να υφαρπάξουν τη «λύση» του προβλήματος.

«Θα πρέπει να γίνει αντιληπτό» λέει στην «Ε» Αμερικανός παράγων, γνώστης και κριτής των εσωτερικών διεργασιών, πως «ουδέν μπορείτε να προσδοκάτε από την κυβέρνηση Ομπάμα», και επί πλέον, «κακώς εξακολουθείτε να αποδέχεσθε τον (Μάθιου) Νίμιτς για μεσολαβητή».

«Κάθε φορά που μιλάτε στην Ουάσιγκτον και ζητάτε κάτι από αυτήν», λέει ο ίδιος, «μπαίνετε πιο βαθιά στο λάκκο, ιδιαίτερα κάτω από τις συγκυρίες της εποχής... εκτός αν (σ.σ. κακώς κατά την άποψή του) πιστεύετε πως οι ΗΠΑ είναι η μόνη χώρα που μπορεί να ασκήσει επιρροή» στους Σκοπιανούς.

Οι αμερικανικές κινήσεις του τελευταίου 10μήνου, δηλαδή της κυβέρνησης Ομπάμα, «εμπνευσμένες» από τους προκατόχους της, αλλά και από τα λάθος μηνύματα της Αθήνας, απέβλεπαν στο να προετοιμάσουν την ακύρωση των ελληνικών επιχειρημάτων εν γένει, ούτως ώστε να φανεί η Ελλάδα «γυμνή» στην ευρωπαϊκή σύνοδο κορυφής και, παρεπόμενα, στην προγραμματιζόμενη για το 2010 ΝΑΤΟϊκή σύνοδο κορυφής.

Περαιτέρω, οι Αμερικανοί, κινούμενοι βάσει σχεδίου για την εξασθένηση του κύρους των ελληνικών θέσεων, διοχετεύουν την άποψη ότι οι Έλληνες δεν είναι αξιόπιστοι συνομιλητές και, κατά περίπτωση, υποχωρούν από τις θέσεις τους σε βάρος φυσικά της διαπραγμάτευσης και της διευθέτησης του ζητήματος -κάτι που, φυσικά, είναι απολύτως αναληθές.

Η «επιχείρηση δυσφήμισης» της ελληνικής πλευράς, κατά τις πληροφορίες της «Ε», ξεκίνησε ένα μήνα πριν από το Βουκουρέστι, με τηλεγράφημα του Αμερικανού πρέσβη στην Αθήνα Ντάνιελ Σπέκχαρντ, στο οποίο αυτός φέρεται ισχυριζόμενος πως «οι Έλληνες μετακινούν τα δοκάρια» («...the Greek are moving the goalposts»).

Η αμερικανική πρακτική αυτού του είδους δεν είναι πρωτόγνωρη και παραπέμπει στην εποχή των αρχών της 10ετίας του '80, στον Ανδρέα Παπανδρέου, όταν, κατά τις τότε πληροφορίες της «Ε», ο αναπληρωτής βοηθός υπουργός για ευρωπαϊκά θέματα Ρίτσαρντ Χάας (σ.σ. πρόεδρος σήμερα του Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής) έδινε οδηγίες στην αμερικανική πρεσβεία των Αθηνών να στείλει «εμπιστευτικά» τηλεγραφήματα στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ, βάσει υποδείξεών του, με «μισοαλήθειες», για την «ανοχή» του Ανδρέα στην εγχώρια και διεθνή τρομοκρατία.

Επαιρνε αυτός στη συνέχεια τα τηλεγραφήματα και σε «κλειστές» διαβουλεύσεις τα παρουσίαζε σε Αμερικανούς νομοθέτες για να κλονίσει τη φιλική τους διάθεση προς την Αθήνα.

Έτσι, όπως εγκύρως εκτιμάται, η με ελληνική πρωτοβουλία πρόσφατη μετάβαση Βασιλάκη, του Έλληνα διαπραγματευτή, στη Νέα Υόρκη, για την ενημέρωσή του... «ενημερωμένου» Νίμιτς, απέβλεπε στο να προκαταλάβει τυχόν αμερικανικές «πονηρίες» για τις ελληνικές θέσεις.

Συνεπώς, όπως και κατά τις επαφές του με την προηγούμενη ελληνική κυβέρνηση (σ.σ. 8 Ιουλίου με πρώην ΥΠΕΞ Μπακογιάννη), λέγεται πως άκουσε ότι η Αθήνα επιμένει:

Πρώτον, στην εφαρμογή της ονομασίας «Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας», έναντι όλων και όχι α λα καρτ.

Αυτό πρακτικά σημαίνει, κατά την ελληνική θέση, υιοθέτηση εκ των προτέρων ή στην πράξη της ονομασίας αυτής από τα μόνιμα μέλη του Σ.Α. του ΟΗΕ, κάτι που διαβεβαιώνει μεν ο Νίμιτς, αλλά που η Αθήνα, σωστά, δεν αρκείται στις διαβεβαιώσεις του, και επιδιώκει πρότερη ρητή εξασφάλιση.

Περαιτέρω, επιδιώκεται δεσμευτική σύσταση στην υιοθετησόμενη απόφαση του Σ.Α. -που θ' αντικαθιστά τις αποφάσεις 817 και 845 του Σ.Α.- προς όλα τα κράτη - μέλη του ΟΗΕ, να υιοθετήσουν την ονομασία αυτή στις διμερείς σχέσεις τους με τη FYROM.

Δεύτερον, στη συμπερίληψη του ονόματος της εθνότητας και της γλώσσας στο βασικό κομμάτι του πακέτου διαπραγματεύσεως, όπως και τη λεγόμενη εμπορική επωνυμία («trademark»).

Τα στελέχη της κυβέρνησης Ομπάμα, όπως και ο Νίμιτς, με βάση τις «πονηριές» Φριντ, συστήνουν στην Ελλάδα και στα Σκόπια να επικεντρωθούν στην επίλυση της ονομασίας της γείτονος και, μέσω του μεσολαβητή, υποδεικνύουν τη «σιωπηρή» διευθέτηση εθνότητας και γλώσσας αργότερα από τον ΟΗΕ, κατά τρόπο που να μη χρειάζεται ή να προϋποθέτει τη συναίνεση ή την έγκριση της Ελλάδας.

Με αυτό τον τρόπο μέσω του «Λεξιλογίου» («Glossary») του ΟΗΕ, που βασικά θα συστήνει το «Macedoniam» για εθνότητα και γλώσσα, η Ελλάδα δεν θα 'χει πρακτικά τη δυνατότητα να το σταματήσει, και έτσι δεν θα υπάρχει, θεωρητικά, το πολιτικό κόστος για την οποιαδήποτε ελληνική κυβέρνηση (σ.σ. αυτό ακριβώς είναι το από καιρό «δόλωμα» Νίμιτς).

Εν όψει δε της επικείμενης ευρωπαϊκής συνόδου κορυφής, έπειτα από πολύμηνες νουθεσίες Αμερικανών, Βρετανών και Σουηδών, οι Γκρούεφσκι και Μιλόσοσκι έχουν αλλάξει προσέγγιση.

Εγκυρως αξιολογούμενη, η επίσκεψη Στάινμπεργκ, του «δεύτερου» του Στέιτ Ντιπάρτμεντ, στα Σκόπια το δεύτερο 10ήμερο του Μαΐου ήταν καθοριστική για την αλλαγή πλεύσης της σκοπιανής πολιτικής ηγεσίας, γιατί αυτός τους διεμήνυσε να σταματήσουν ενέργειες που προκαλούν την Αθήνα και να «κόψουν» την έντονη ρητορική, δεδομένου ότι αποδεδειγμένα αποβαίνουν, εν τέλει, σε βάρος τους.

Το στημένο αυτό σκηνικό ξεδιπλώθηκε τέσσερις μήνες αργότερα, τον Σεπτέμβριο, στο Κογκρέσο, όπου ο Στιούαρ Τζόουνς του Στέιτ Ντιπάρτμεντ, αρμόδιος για Ευρωπαϊκά θέματα απένευσε εύσημα στους Σκοπιανούς για... «καλή διαγωγή» τους μήνες που προηγήθηκαν, επιδιώκοντας έτσι να στείλει το «μήνυμα» προς ποικίλους αποδέκτες (σ.σ. Αθήνα, Αμερικανούς νομοθέτες, Ευρωπαίους) ότι τα αμερικανικά διαβήματα είχαν «πιάσει τόπο».

Οι Αμερικανοί αξιωματούχοι, ωστόσο, με τις μισοαλήθειες που ψέλλιζαν (σ.σ. κατά την πρακτική Χάας) απέκρυπταν κυρίως από τους νομοθέτες την πραγματικότητα, γιατί παρά τις «μετριασμένες» δηλώσεις των ηγετών της γείτονος, αυτοί στην πράξη εξακολουθούσαν εντός και εκτός Σκοπίων (Αυστραλία, ΗΠΑ και αλλού) να θέτουν, σαφώς, ζητήματα συνόρων και αλυτρωτισμού, με τη χρησιμοποίηση διατυπώσεων και όρων συγκρουόμενων με θεμελιώδεις διατάξεις της Ενδιάμεσης Συμφωνίας («Μακεδόνες πέραν των συνόρων», «Εμφύλιος πόλεμος», «Αιγιάτες Μακεδόνες» κ.λπ.)

Από ανώτατο διπλωματικό παρατηρητή υποστηρίζεται πως η Αθήνα θα πρέπει να 'ναι «ιδιαίτερα προσεκτική στην ανάγνωση των "μηνυμάτων" των Αμερικανών (Νίμιτς)», οι οποίοι διαβεβαιώνουν περί της υπάρξεως κάποιας μετακίνησης ή αλλαγής στην αντιμετώπιση του θέματος από τον Γκρούεφσκι.

Κατ' αυτόν, ο Γκρούεφσκι, κατά βάθος δεν επιθυμεί λύση του θέματος, και όπως έχουν τα πράγματα τον εξυπηρετεί απλώς το ευρωπαϊκό μέρισμα που θα λάβουν οι πολίτες της χώρας του, με την κατάργηση της βίζας στις χώρες Σένγκεν και φυσικά και στην Ελλάδα.

Αυτό αποτελεί για τον Γκρούεφσκι κατά παραδοχή συνομιλητών της «Ε», ένα μεγάλο προπαγανδιστικό όπλο, κυρίως έναντι των Σλάβων κατοίκων της χώρας του, οι οποίοι λόγω της ψυχολογικής και συναισθηματικής φόρτισης που αισθάνονται στην εδαφικά «κλειδωμένη» χώρα τους, θα τον δουν ως «ήρωα» μετά την εξέλιξη της ελεύθερης μετακίνησης στην Ευρώπη.

Το πεδίο, πλέον, είναι ελεύθερο για τον Γκρούεφσκι να παίζει άνετα το εθνικιστικό χαρτί, εμφανίζοντας την Ελλάδα ως τον «κακό γείτονα» που παρεμπόδιζε τη μη επίτευξη συναίνεσης για την έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων, παρά το γεγονός ότι αυτό το επιθυμούσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή -θα ισχυριστεί- και ετύγχανε της υποστήριξης πολλών χωρών της Ένωσης.

Περαιτέρω, εκτιμάται πως ο της γείτονος πρωθυπουργός θα χρησιμοποιήσει και το χαρτί της εθνικής συνοχής και διασφάλισης της απρόσκοπτης προόδου της συμφωνίας της Αχρίδας, προκειμένου να εμφανίσει και στα μάτια των Αλβανών την Ελλάδα ως υπονομεύουσα την ενότητα της χώρας τους με την άρνησή της να συγκατατεθεί στην έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων (σ.σ. ο εταίρος του Γκρούεφσκι, Αλβανός ηγέτης Αλί Αχμέτι, επιμένει στην ανεύρεση λύσης για την ονομασία της χώρας ώστε αυτή να ενταχθεί εύκολα στους ευραατλαντικούς θεσμούς).

Εν κατακλείδι, στην Ουάσιγκτον όλα αυτά γίνονται «απολύτως αντιληπτά», όπως και το γεγονός ότι για τον Γκρούεφσκι έχει μεγαλύτερη σημασία η ενίσχυση της παντοκρατορίας του, παρά η έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων, ιδιαίτερα τώρα με την κατάργηση των θεωρήσεων.

Έτσι, αγνοούνται σοβαρές προειδοποιήσεις της αμερικανικής πρεσβείας στα Σκόπια και προσωπικά τού εκεί πρέσβη της Φιλ Ρίκερ.

Πηγή